

[Ministeren for offentlige arbejder]

Der har været røster fremme om, at Folketinget i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag også skal begynde at tage stilling til, hvor mange og hvilke forskellige foranstaltninger det offentlige bør bidrage til, eller hvor store beløb det offentlige skal yde til formålet. Mere eller mindre direkte er disse ting blevet fremført. Jeg synes, det er lidt uheldigt, at man i denne debat begynder at kæde disse ting sammen med Folketingets behandling af det foreliggende lovforslag, at man kæder forslaget sammen med en bevillingsdiskussion.

Det er sådan, som jeg redegjorde for tidligere, at den del af Vestkysten klarer vi via de almindelige bevillinger. Der er, hr. J. K. Hansen, indgået en aftale, og jeg vil gerne understrege, at holdningen til det er, at det er en aftale, der er indgået som minimum, og den vil blive overholdt til punkt og prikke, helst endda godt og vel. Men riget fattes penge, og der er grænser for, hvor langt man kan gå.

Jeg vil kun sige, at dette lovforslag mener jeg ikke fortjener denne diskussion. Den kan vi tage ved en anden lejlighed. Lovforslaget er imødeset med stor forventning mange steder rundt omkring. Jeg har helt utvetydige tilkendegivelser fra interessegrupper om, at man meget gerne ser det gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor advarer jeg imod, at vi gør det til en generel diskussion, men følger, hvad hr. Bilgrav-Nielsen og hr. Ikast og også andre har sagt for så vidt angår procedurerspørgsmålet. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi får lovforslaget meget hurtigt igennem i udvalget, når vi ved, at der er det pres på, det ønske om at få det igennem.

Jeg har allerede været inde på nogle af de bevarelser, som jeg skal give, også til hr. Stillinger. Det er jo sådan med kystsikringen, kan jeg sige til hr. Stillinger, at staten er engageret med de aftaler, som jeg refererede før over for hr. J. K. Hansen, for så vidt angår den jyske vestkyst. Her er der indgået en klar aftale, som vil blive respekteret. Derudover har vi ikke noget engagement.

Skulle der et eller andet sted i landet være et amt, som derudover kunne komme i tanker om at begynde at debattere, at der af forskellige grunde kunne være behov for at nedlægge et dige og det ikke kan volde voldsomme problemer i øvrigt, så skal jeg være den sidste til at vende ryggen til det. Jeg tror imidlertid, hr. Stillinger,

at denne situation i høj grad er en tænkt situation, så jeg vil ikke, som hr. Stillinger sagde det, lægge hovedet på blokken. Det er vist for risikofyldt, når det er hr. Stillinger.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til frit at benytte kollektive transportmidler for personer, der modtager folke- og førtidspension.

Af Jørgen Tved (FK) m.fl.

(Fremsat 27/10 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Nør Christensen):

Dette forslag til folketingsbeslutning ser jo tiltalende ud, når man ønsker at tilgodese folke- og førtidspensionister, og det gør regeringen selvfølgelig. Det fremgår bl.a. af de lovforslag, som er blevet fremsat og bebudet af statsministeren i åbningstalen.

Det er således regeringens principielle standpunkt, at man skal forbedre pensionisternes levevilkår. Det skal først og fremmest ske ved at forbedre samtlige pensionisters levevilkår, typisk over pensionen. Derimod bevarer man pensionisternes frihed til selv at bestemme, hvad de vil bruge pensionen til, og det lægger regeringen naturligvis vægt på.

Angående det helt konkrete forslag vil jeg tildele mig at sætte spørgsmålstegn både ved muligheden for og hensigtsmæssigheden i at gen-

[Trafikministeren]

nemføre det i praksis. Hvis forslaget gennemføres, vil ca. 1 million danskere kunne benytte samtlige offentlige kollektive transportmidler uden begrænsning i forhold til de normale køre- og sejlplaner. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig de problemer, der kan opstå på spidsbelastningstidspunkter på hverdage, i ferier og til højtider og ved mange andre lejligheder, f.eks. landskampe i Idrætsparken.

Hvordan skal man planlægge behovet for færger, tog og busser? Vil det være en samfundsmæssigt fornuftig udnyttelse af ressourcerne at presse de kollektive transportmidler yderligere i myndretiden? Jeg finder, at der her ligger en række alvorlige principielle, praktiske problemer i relation til beslutningsforslaget.

En anden side af sagen er den økonomiske. Det direkte indtægtstab, der vil følge af forslaget for de kommunale og amtskommunale og statslige trafikelskaber, er i størrelsesordenen 200 mill. kr. Hertil skal lægges de ukendte, men formodentlig større beløb, der stammer fra pensionister, som rejser på tidspunkter, hvor det er nødvendigt for denne gruppe at betale den fulde billetpris.

Hvis man ikke finder disse tal skræmmende store, så skal man tage i betragtning, at de ikke er større, netop fordi der allerede eksisterer en række ordninger, der gør det billigere for pensionister at benytte kollektive transportmidler. Disse rabatordninger har et dobbelt sigte.

For det første skal de trafikalt medvirke til en bedre kapacitetsudnyttelse ved at tilskynde pensionister til at rejse på de trafiksvage tidspunkter. Det er en fordel for trafikelskaberne, og derfor er taksterne lavere på disse tidspunkter. Det andet sigte er ønsket om at tilgodese en befolkningsgruppe, som i forvejen er mindre-bemidlet. Der er altså tale om, at der gennem kollektive trafikelskaber tages samfundsmæssige hensyn. I virkeligheden er det jo grunden til, at trafikelskaberne er samfundsejede. Det underskud i trafikelskaberne, som det offentlige dækker, er således udtryk for en økonomisk omfordeling, som kommer de svage grupper, herunder pensionisterne, til gode.

Samfundet har gennem f.eks. varmemhjælp, medicintilskud og også på andre områder etableret tilskudsordninger med et socialt sigte. Man kan altid diskutere, hvor langt man skal gå med den slags ordninger, men regeringen finder, at dette forslag klart går for langt. Der

må være en rimelig balance i disse rabatordninger, således at de svage grupper ikke betaler fuld pris, men dog betaler noget. Dermed sikres det, at der forbliver en sammenhæng mellem pris og efterspørgsel på offentlig service, og det finder regeringen er et vigtigt element.

Afslutningsvis finder jeg, at det er en afsporing af diskussionen om rimelig dækning af pensionisternes transportbehov, når der drages paralleller til frirejseordninger for folketingsmedlemmer, de velkendte argumenter for den ordning taget i betragtning.

Af de grunde, jeg her har anført, skal jeg ikke tilsige regeringens støtte til dette beslutningsforslag, men jeg er naturligvis til rådighed under udvalgsarbejdet, hvis sagen – stærkt imod min opfattelse og som en stor overraskelse for mig – skulle overgå til anden behandling.

Sonja Mikkelsen (S):

Fælles Kurs' forslag til folketingsbeslutning indebærer, at alle folke- og førtidspensionister skal kunne benytte kollektive transportmidler frit. Af de meget kortfattede bemærkninger fremgår det ikke, hvordan Fælles Kurs har tænkt sig, at det skal betales.

Det er en meget dyr sag, vi her taler om; det fremgik jo også af ministerens indlæg. Gennemført vil det uvægerlig betyde begrænsninger i mulighederne for en generel forbedring af folke- og førtidspensionen.

Det vil altså sige, at Fælles Kurs med dette forslag vil bestemme, hvad pensionisterne skal bruge deres penge til, nemlig helt bestemt til kollektiv transport.

Socialdemokratiet vil hellere finde veje til at give pensionisterne større bevægelsesfrihed, så de selv bestemmer, hvordan deres penge skal bruges, og altså ikke bestemme for dem, at de skal bruges på at køre frit med kollektive transportmidler.

Socialdemokratiet har sagt og holder fast ved, at der skal ske en forbedring af pensionisternes vilkår, denne gang med 2 mia. kr. Men vi mener, at de skal bruges med omtanke og sådan, at det giver pensionisterne størst mulig frihed.

Dette forslag fra Fælles Kurs er også et udtryk for, at partiet mener, at vi skal føre pensionspolitik over den kollektive trafik. Det mener Socialdemokratiet ikke at vi skal. Vi er selvfølgelig indstillet på at fortsætte og også for-

[Sonja Mikkelsen]

bedre de særlige rabatordninger, der eksisterer for børn og pensionister. Vi vil have, at børn helt op til 16 år mod nu 12 år og pensionister skal kunne køre kollektivt til halv pris døgnet rundt.

På den baggrund skal jeg på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget. Vi finder det i øvrigt uegnet som grundlag for en seriøs undersøgelse og drøftelse af, hvilke muligheder vi har for at forbedre dels den kollektive trafik, dels pensionisternes vilkår. Men jeg skal alligevel undlade at kræve afstemning om overgang til anden behandling.

Pernille Sams (KF):

På Det Konservative Folkepartis vegne må jeg afvise forslaget først og fremmest af økonomiske årsager. Det vil koste mindst 200 mio. kr. om året at gennemføre de ellers meget sympatiske tanker i forslaget.

Hvis vi mente, at der på nuværende tidspunkt var penge til at give pensionisterne over 200 mio. kr. mere om året, ville vi hellere forhøje folkepensionen, så pensionisterne selv kunne bestemme, hvad de ville bruge pengene til, og så alle pensionister fik glæde af det og ikke kun dem, der flittigst benytter de offentlige transportmidler.

Stillinger (SF):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Ole Henriksen, ikke kan være til stede, tillader jeg mig at holde ordførertalen.

Egentlig er der her tale om en social lov, idet forslagets gennemførelse vil kræve overførsel af midler fra kommune- eller statskasse til forskellige trafikelskaber. Der savnes med andre ord beregninger over, hvad det vil koste at gennemføre forslaget, men det må der så rådes bod på i udvalget.

Men uden disse beregninger må man nok sige, at forslaget er temmelig populistisk. Hvorfor skulle man ikke tage skridtet fuldt ud og gøre den kollektive trafik gratis for alle eller i det mindste medtage alle unge under uddannelse? De er ofte lige så ringe stillet som folke- og invalidepensionisterne.

Forslaget lader sig næppe realisere, men SF ser med stor sympati på, at Fælles Kurs vil gå i samme retning som SF, nemlig at billiggøre den kollektive trafik, jævnfør de ændringsforslag, som SF stiller til finansloven.

Svend Heiselberg (V):

Der er mange af dem - pensionisterne - så det er jo altid et forsøg værd, om man kan gøre sig til fortaler for den gruppe.

Jeg må straks sige, at Venstre ikke kan støtte lovforslaget. Vores principielle holdning er, at vores pensionister skal have en pension, så de har råd til at betale for de ydelser, de får, og vi skal ikke gøre de ældre umyndige.

Vi mener, at det vil være forkert at gennemføre forslaget. Jeg har også den opfattelse, at de ældre gerne selv vil have lov til at betale. Det, som vi herinde vil bilde dem ind, at de får gratis ydelser, det ved de godt slet ikke er gratis ydelser, men noget, der skal betales ad forskellige omveje, og at det er derfor, vi har så store skatter og afgifter. De mennesker, der kommer til at bære problemet til sin tid, bliver de fremtidige pensionister, fordi vi får ikke råd til at give dem en ordentlig pension.

Venstre skal afvise forslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Da jeg er stort set enig i alle de indvendinger, der er fremført, kan jeg nøjes med at sige, at også Det Radikale Venstre vender sig imod forslaget.

Arne Melchior (CD):

Den socialdemokratiske ordfører nævnte sidst i sin tale med fuld føje en eventuel afstemning om overgang til anden behandling. Den burde faktisk foretages i denne sammenhæng. Jeg skal heller ikke stille forslag om det, men det er helt tydeligt, at det nye parti samler på selvpineriske nederlag. I formiddags fik vi en vistnok rekordkort debat i forbindelse med en forespørgsel. Den sluttede med 4 stemmer. Formodentlig ville der højst kunne opnås 2 stemmer for Fælles Kurs' forslags overgang til anden behandling, hvis en sådan afstemning blev foretaget.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg kan ikke finde en døjt socialt sigte i dette forslag. Det er ganske rigtigt, som en af ordførerne sagde - jeg tror, det var SF's - at det er vældig populistisk. Der er gået mode i nu at lefle for pensionisterne, men man skal ikke regne med, at de er så dumme. De er faktisk lige så kloge som mennesker, også som dem, der endnu ikke er blevet pensionister. De ved udmærket godt, at direkte og indirekte uddeling over en bred bank af

[Arne Melchior]

midler fører til inflation, og det fører til fattigdom, det udhuler det, de får. Socialsigtet er at gøre noget for selekterede grupper af fattige, af mindrebedemlede, men ikke at give 1 million mennesker en eller anden præmie, som de ikke engang har bedt om, for det er de alt for kloge til.

Det er da muligt, det kommer til tredje behandling; der bliver da maksimalt 4 grønne lamper på tavlen.

Dohrmann (FP):

Ud fra de sparsomme bemærkninger, der ledsager forslaget, er det lidt svært at afgøre, om Fælles Kurs mener, at det er helt i orden, at folketingsmedlemmer har frikort både til det ene og det andet. Jeg fortolker det således, at Fælles Kurs måske med dette forslag ligesom vil cementere de nugældende ordninger, således at også folketingsmedlemmer sikrer sig selv fremover ved nu at blande pensionisterne ind i det.

Men vores indstilling er, at pensionisterne skal have en pension, så de kan leve en normal tilværelse. Vi havde et forslag til behandling i tirsdags, som gik i samme retning. Vi pointerede også i vores bemærkninger ved den lejlighed, at indtil dette skete, ville vi bevare de nugældende ordninger med, at pensionister i bestemte perioder havde mulighed for at køre gratis.

Men det, der her foreslås, er jo en total ændring. Pensionister har som regel bedre tid end andre, der skal passe deres job. Derfor har de også bedre muligheder for at indrette sig efter at benytte kollektive transportmidler på nogle tidspunkter, hvor de ikke er overbelastede.

Med disse begrundelser afviser vi forslaget.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Dette forslag, som er fremsat af Fælles Kurs, om pensionisternes transportmuligheder, er vi nødt til at afvise med nogle af de samme begrundelser, der allerede er fremført.

Et par enkelte bemærkninger vil jeg dog gerne føje til. Vi ved, at der for de offentlige transportmidler – i hvert fald Statsbanerne – er noget, der hedder 65-billetter. Det er en god ordning, men man kunne måske nok ønske, at den blev udvidet til at gælde alle ugens 7 dage.

Derudover ved vi også, at de allerfleste amter har rabatordninger for pensionister på de amts-

kommunale trafikarer, og det synes vi er en god ordning.

Vi er indstillet på at afvise forslaget.

Jørgen Tved (FK):

Jeg har forstået, at det er ikke jul endnu, og at der sandsynligvis er et stykke tid til det næste valg, for jeg har lært så meget i denne forsamling, at jeg ved, at man siger noget i forbindelse med en valgkamp, hvorefter man så meget bejljligt har en anden indstilling til tingene, når valget er overstået.

Det har man altså også, når det drejer sig om pensionister. Umiddelbart før valget var der faktisk ingen grænser for de løfter, man gav, og alt det, man ville gøre, hvis blot man fik stemmerne. Så kan man i dag konstatere, at der var ikke ret meget at have det i.

Jeg var måske ikke meget overrasket over den modtagelse, vores forslag fik, men jeg skal da gerne ligesom for at begynde bagfra sige til hr. Dohrmann og eventuelt til andre, hvis de 6-8 stykker, der efterhånden er tilbage, hører efter, at vi mener absolut ikke, at folketingsmedlemmer på noget område skal have nogen fordele frem for andre borgere i dette land, når det gælder, at man i dette Ting er meget dygtig til at sikre sig selv lønforhøjelser, specielle pensionsordninger og altså også specielle ordninger, når det drejer sig om at rejse. Vi ønsker ikke nogen forskelsbehandling, heller ikke vedrørende det forslag, vi behandler her.

Vi ønsker derimod, at de borgere, der har skabt samfundet, som nu er på pension, og som man faktisk har snydt igennem et helt liv, får nogle lettelser. Den generation, vi taler om her, er de mennesker, som tog besættelsestiden, og som man sagde til: Nu skal I holde igen, for nu skal vi genopbygge. De tog også arbejdsløsheden i 1950'erne. Nu er de altså gået på pension, og så er der ikke råd til, at de kan få lov til at nyde frugterne. Jo, når det går hårdt til, kommer SF og Socialdemokraterne og siger: Vi vil henad vejen og engang i en fjern fremtid, når vi får bedre råd, kigge lidt på sagen. Jeg kan godt forstå, at man har dårlig samvittighed.

For det er det, det drejer sig om. Man skal stå til ansvar over for pensionisterne på et tidspunkt. Jeg er helt enig med hr. Arne Melchior i, at de er nøjagtig lige så kloge og lige så dygtige som andre mennesker. De ved også, at man kan snyde nogle folk en del af tiden, men man kan

[Jørgen Tved]

ikke blive ved. På et eller andet tidspunkt går det altså op også for pensionisterne, at nu har man snydt dem så mange gange, at det ikke går længere. Derfor er vi ikke så bange for den udvikling og den forståelse, som pensionisterne også har om, at der skal ske en politisk holdningsændring i Folketinget, før de får det bedre.

Jeg er ikke katolik, og jeg kan ikke nøjes med at sige: Bare I gør, som jeg siger her på Jorden, så skal I nok få det godt i himmerige. Jeg mener, at disse mennesker har krav på at få det godt i det liv, de har tilbage, og at det er vores forpligtelse at sikre, at de får det godt.

Så snakker man om, at det koster 200 mio. kr. Men sammenlignet med andre områder er det her jo smuler af pebernødder, og når det drejer sig om at købe en kanon, står man jo rask op og siger: Bare se at få den hjem, for den har vi brug for.

Når det drejer sig om andre ting, er der ikke den samme tilbageholdenhed, som vi ellers kan opleve, når det drejer sig om pensionisterne. Beløbet kan da ikke skræmme denne forsamling. I hvert tilfælde har jeg oplevet anderledes åbenhed, jeg havde nær sagt for pengekasserne, når det er andre ting, det drejer sig om. Derfor er det ikke beløbet, som skræmmer, men nok nogle principper om, at man skal give pensionisterne en anstændig tilværelse.

Derfor vil jeg naturligvis håbe på, at nogle af de udtalelser, der er kommet tidligere på dagen og i gårsdagens debat om, at man virkelig ønsker nogle forbedringer for pensionisterne, er lidt andet end de blålys, man ofte sender til vejrs, og at der kommer noget kød på bordet til disse mennesker. Det har de krav på, men ikke mere eller mindre luftige løfter.

Som sagt var jeg ikke meget overrasket, men der er dog nogle, der måske har en smule samvittighed tilbage. Ja, man kunne jo godt kigge lidt på en forbedring af 65-billetterne eller nogle rabatordninger, og det skulle så ikke ødelægge den samlede ordning, som man vil komme med på et eller andet tidspunkt. Det er jo bluff, venner, at komme og sige, at man vil komme med den samlede ordning. Man har efterhånden lavet så mange tilskudsordninger netop til pensionister i erkendelse af, at den samlede situation er dårlig, så for dem, hvor samvittigheden måske er stærkest, kan det komme dertil, at vi kan ændre lidt på 65-ordningen og andre rabatmuligheder.

Jeg synes, at man skulle komme de løfter i hu, mange af Tingets medlemmer selv har været med til at give om, at man virkelig ønsker at forbedre pensionisternes kår, at man virkelig vil gøre en indsats. Så kunne man passende begynde med det bitte forslag her, som alt i alt koster et par hundrede millioner.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal forsøge at gøre den meget kort og ikke forlænge debatten, men jeg synes ikke, det skal have lov til at stå uimodsagt, hr. Jørgen Tved, den slyngen om sig med valgløfter, som hr. Jørgen Tved postulerer at SF og Socialdemokratiet har udstedt.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvad Socialdemokratiet har gjort, det må de selv tage sig af, men jeg har i hvert fald ikke som SF'er udstedt nogen valgløfter til pensionisterne. Vi har herinde lige siden SF's partis start arbejdet for at forbedre vilkårene for folkepensionisterne, men det drejer sig om den gruppe af folkepensionisterne, der ikke har anden indtægt. Det sagde jeg i går, og jeg vil godt gentage det ganske kort.

Det forslag, som Fælles Kurs har fremsat, giver også penge til millionærer og alle mulige andre, og det ønsker vi ikke i denne omgang at sikre. Vi ønsker at sikre de dårligst stillede pensionister med det forslag, som blev fremsat her i salen i går af SF.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Jørgen Tved for en kort bemærkning, og derefter er det trafikministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg kan såmænd godt forstå, at SF føler sig ramt. Det forstår jeg meget vel, for jeg har jo også deltaget i valgkampen og også i debatter med SF'ere, og jeg har naturligvis også læst publikationer osv. Jeg har da også hørt, hvor meget SF'erne egentlig vil gøre, så derfor kan jeg godt forstå, at man nu føler sig ramt, for nu fanger bordet.

Hvad enten man er medlem af det lille Socialdemokrati eller det store Socialdemokrati, er det altså vælgerne, man nu skal stå til ansvar over for, dem, man har afgivet løfterne til, så

[Jørgen Tved]

derfor kan jeg godt forstå den dårlige samvittighed. Må jeg minde om et gammelt ordsprog: Når man slår blandt en flok hunde, hyler den, man rammer.

Trafikministeren (Nør Christensen):

I denne debat er der kun én, der har hylet, og det er hr. Jørgen Tved, og det endda ganske markant. Jeg tror ikke, der er nogen, der har kunnet overhøre, hvad hr. Jørgen Tved har hylet om. Hr. Jørgen Tved skal ikke slippe godt fra at komme i folketings salen og nævne, at der er partier, der har givet valgløfte om, at dette beslutningsforslag skal fremmes.

Det er muligt, at man har givet tilslutning til, at man ville forbedre pensionisternes vilkår, men jeg vil bede hr. Jørgen Tved om at gå på talerstolen og holde sig til det konkrete emne og ikke gå ud over det og herfra fortælle, hvilke partier der har givet tilslutning til dette beslutningsforslag, som vi har behandlet.

Vi plejer at holde os til dagsordenen her i Tinget. Det forstår jeg at hr. Jørgen Tved ikke har lært endnu. Han har slet ikke lært det, når han kan tale om, at man skal give pensionister en anstændig tilværelse, som om man ikke giver pensionisterne en anstændig tilværelse. Skulle vi ikke prøve at koncentrere os om dagsordenen, hr. Jørgen Tved?

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Hvis pensionister havde en anstændig tilværelse, som trafikministeren her giver udtryk for, hvorfor har man så så travlt med at ændre og forbedre sin egen situation? Hvorfor skal et forhenværende folketingsmedlem have en bedre pension end den, man byder almindelige folkepensionister? Hvorfor skal der være en fortrinsstilling for medlemmer af dette Ting, også når de går ud af Tinget? Hvorfor kan man ikke nøjes med de pensionsvilkår, man byder andre? De er ikke gode nok til én selv, men til de andre er de fine.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg annoncerede, at vi ville afbryde mødet kl. ca. 17.30. Hvis debatten fortsætter meget længere, gør vi det, og så genoptages den naturligvis efter pausen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg ved ikke, hvor hr. Jørgen Tved har befundet sig i valgkampen, men jeg ved udmærket, hvad der står i SF's papirer. Der står: I det øjeblik vi får et arbejderflertal, vil noget af det første være en social genopretning, og hertil hører en alvorlig og klækkelig forbedring af folkepensionisternes vilkår.

Nu har vi desværre ikke fået det arbejderflertal endnu, men det har ikke forhindret os i så sent som i går at fremsætte et forslag herom.

Jeg vil bare nævne, at de foregående 3 år har vi hvert eneste år til finansloven stillet ændringsforslag, fordi vi ikke kan stemme for den finanslov, den borgerlige regering laver, om en forbedring af folkepensionisternes vilkår. At vi ikke kan få flertal for det i dette Ting, er ikke vores fejl, men det er de andre partiers, hr. Jørgen Tved.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Jeg er efterhånden usædvanlig træt af at høre på – jeg havde nær sagt Fremskridtspartiet, men det er så Fælles Kurs denne gang – deres evindelige insisteren på, at vi siger i vores valgkamp sådanne ting, som de fremhæver. Jeg må have lov til nu her fra talerstolen at kræve, at hr. Jørgen Tved dokumenterer, i hvilke publikationer – som han siger han har læst – der står, at SF vil give pensionisterne frikort. Hvilke personer har hr. Jørgen Tved været sammen med i valgkampen der har sagt det?

Jeg må insistere på, at vi får det frem nu, fordi jeg har tænkt mig at ville gå videre med det til de mennesker og de publikationer, som vi nu får at vide hvem er. Det kan ikke være rigtigt, at hr. Jørgen Tved fra Folketingets talerstol kan sige usandheder. Det er – undskyld, jeg siger det – dødirriterende, at man hører på sådan nogle ting, som der ikke er noget som helst hold i.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne følge hr. Stillinger op og sige til hr. Jørgen Tved, at det må kræve en dokumentation af, hvor Socialdemokratiet skulle have lovet andet, end hvad jeg har sagt her fra talerstolen om det forslag. Hvad jeg har sagt, står fra

[Sonja Mikkelsen]

ord til andet i vores programmer, og det er det, vi står inde for. Vi står ved, og vi holder fast ved, og vi arbejder med, hvordan vi skal lave en forbedring for pensionisterne for 2 mia. kr. Det har ikke noget som helst at gøre med dette forslag. Hr. Jørgen Tved må dokumentere sin påstand om, at vi skulle have givet nogen som helst andre løfter på noget som helst tidspunkt i valgkampen.

(Kort bemærkning).

Døhrmann (FP):

Som det tydeligt fremgik af mit indlæg, afviser Fremskridtspartiet det foreliggende forslag.

Men jeg vil godt give hr. Jørgen Tved den opbakning, at det er rigtigt, som han siger, at der under valgkampen nærmest ingen grænser var for, hvad først og fremmest Socialdemokratiet og SF lovede pensionisterne. Ikke nok med, at de udsteder en masse gyldne løfter, som vi gang efter gang har oplevet at de har glemt, når valget er overstået, men de farer også rundt og deler juleroser ud og giver pensionisterne varme røde pølser, og jeg ved ikke hvad.

Derfor har hr. Jørgen Tved fuldstændig ret i den påstand.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Berlau for en kort bemærkning og derefter hr. Jørgen Tved for den sidste afsluttende korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Løfterne fra Socialdemokratiet og SF har været store i den valgkamp, som vi netop har afsluttet. Et af de væsentligste af dem var spørgsmålet om, hvilken regering der skulle få lov at blive siddende, og da SF og Socialdemokratiet fik muligheden for at stemme for mistilid til denne regering, afholdt de sig fra at stemme. Det er symptomatisk hele vejen igennem. Man siger noget, når man står ude på Slotspladsen eller er ude i valgkampen, men når man kommer herind og skal tage den politiske konsekvens af det, man har sagt, bliver mange bange.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu skal jeg ikke gentage det gamle ordsprog, jeg brugte tidligere, men det viste sig, at der åbenbart var nogle, der følte sig ramt. Man ved jo godt, hvilken situation man har været i tidligere, man ved jo godt, hvilke løfter man har givet om opretning og forbedring af pensionisternes kår. Det er sket, lige siden man lavede alle tiders plad med ATP-ordningen over Den Sociale Pensionsfond og til et nyt stort fupnummer, der hedder: Nu skal vi lave en solidarisk pensionsfond for at forbedre pensionisternes kår.

Jo, løfterne har været meget store, også når det drejer sig om pensionister, så derfor kan jeg godt forstå, der var nogle, der var lidt rystede over, at de nu bliver konfronteret med dem. Men vi kan jo tage ud og tale med pensionisterne om det, og så kan I komme til at stå til regnskab for det dér.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.08

Mødet genoptaget kl. 19.00

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om statsgaranti for høsttabslån til landmænd.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 10/11 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.